

prima instanță: N. Ababii
(Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău)
instanța de apel: A. Panov, V. Mihaila, V. Cotorobai
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 3ra-377/18

ÎNCHEIERE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Can-Com Arnaut”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Can-Com Arnaut” împotriva Inspecției Financiare, intervenient accesoriu Primăria s.Vișnevca, r. Cantemir cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 14 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost admis apelul declarat de Inspecția Financiară, a fost casată hotărîrea din 30 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă,

c o n s t a t ă:

La 29 decembrie 2015 SRL „Can-Com Arnaut” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției Financiare, intervenient accesoriu Primăria s.Vișnevca, r. Cantemir cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin actul privind rezultatele controlului de contrapunere efectuat la SRL „Can-Com Arnaut” de către Inspecția Financiară, s-a stabilit că la executarea lucrărilor de construcție a gardului în preajma terenului sportiv de fotbal din s. Vișnevca, r. Cantemir, SRL „Can-Com Arnaut” a obținut un venit ilicit în sumă totală de 62949,67 de lei.

Astfel, prin hotărîrea Inspecției Financiare cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr.27-17-207 din 14 august 2014, în temeiul art.10 p.6 din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, s-a decis a percepe în bugetul de stat de la SRL „Can-Com Arnaut” or.Cahul venitul obținut ilicit în sumă de 62949,67 de lei și amendă în aceeași mărime, care urmează fi transferate la contul Ministerului Finanțelor, Trezoreria de Stat.

Reclamantul a susținut că beneficiarul Primăria s.Vișnevca a primit în volum deplin lucrările executate de către SRL „Can-Com Arnaut” în mărime de 149616,05 lei, fapt care se confirmă prin actul de executare a lucrărilor și actul de transmitere-primire a lucrărilor, care sunt în vigoare și nefiind contestate, se consideră legale.

Toate lucrările executate și declarate, și volumul lor sunt confirmate prin acte care atestă procurarea și folosirea acestora în executarea construcției.

Reclamantul consideră neîntemeiată opinia Inspecției Financiare, precum că nu a fost luat în considerare faptul că actele primare (facturile fiscale) sunt datate cu o dată mai târzie decât întocmirea actelor privind executarea lucrărilor. În acest sens, a invocat că materialele de construcție au fost primite anterior de la furnizori conform facturilor de expediție și folosite la construcția obiectului indicat.

A menționat că condițiile furnizării materialelor de construcție sunt prevăzute în contractele încheiate de către SRL „Can-Com Arnaut” cu furnizorii, conform cărora, inițial, la procurarea mărfurilor se eliberează documente primare, iar facturi fiscale se eliberează cumpărătorului numai după achitarea deplină a mărfii. Reieșind din acest fapt, a avut loc exclusiv o încălcare formală și anume folosirea materialelor de construcție, documentarea cărora a fost datată puțin mai târziu decât când au fost furnizate în realitate. Aceasta se referă la livrarea mărfii de metal și țevii, nefiind luate în calcul cheltuielile acestora la construcție, ce a dus la concluzia despre mărirea volumului lucrărilor de construcție în mărime de 35366,408 lei (2399,04 lei+32967,368 de lei).

Referitor la executarea lucrărilor de instalare a băncilor, a susținut că de către revizor a fost calculat greșit costul lucrărilor executate, fapt care, de asemenea, a dus la concluzia neîntemeiată de mărire a costului lucrărilor cu 666,56 de lei.

Ceea ce se referă la stabilirea costului lucrărilor de îngrădire a obiectului, a menționat că motivul calculului incorect efectuat de către Inspecția Financiară a fost greșeala calculării datelor din actul de executare a lucrărilor (în loc de 588 de m.p. de îngrădire instalați, în calcul, neîntemeiat au fost luați în considerare 799,68 de m.p., ceea ce a generat diferența lucrărilor executate în mărime de 2986,1 lei).

Calculul incorect se demonstrează prin devizul lucrărilor de reparație, precum și actul de recepție a lucrărilor executate, conform cărora au fost efectuate lucrări de reparație a îngrădirii a 392 de metri liniari sau a 588 de m.p. Astfel, actul de control din 14 august 2014 a fost întocmit în lipsa temeiurilor legale, conține informații incorecte și neobiective, nu atestă careva încălcări ale legislației și, deci, nu poate fi pus la baza unei hotărâri.

Reclamantul a solicitat anularea actului de control din 14 august 2014 și a hotărârii nr. 27-27-207 din 14 august 2014 privind aplicarea sancțiunilor economice.

Prin hotărârea din 30 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău acțiunea a fost admisă în parte, dispunându-se anularea hotărârii consilierului de Stat clasa II, șef al Direcției Teritoriale Cahul Inspectare Financiară Cahul, Ghencea Alexandru, nr.27-17-207 din 14 august 2014. În rest, acțiunea privind anularea actului de control din 14 august 2014 a fost respinsă

Inspeția Financiară a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitînd casarea acesteia în partea admiterii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 14 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Inspeția Financiară, a fost casată hotărârea din 30 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și a fost emisă o nouă hotărâre de

respingere a acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

La 24 octombrie 2017, în termenul prevăzut de lege, SRL „Can-Com Arnaut” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea ei și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul consideră eronată concluzia instanței de apel privind tardivitatea acțiunii. În acest sens, a invocat că în luna decembrie 2014 a primit răspuns la cererea prealabilă, după care, în termenul de 30 de zile s-a adresat în instanță.

La fel, a menționat că instanța de apel a examinat cauza în lipsa reprezentantului SRL „Can-Com Arnaut”, căruia nu i-a fost comunicat despre data, ora și locul ședinței de judecată.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Can-Com Arnaut” în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Can-Com Arnaut” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Can-Com Arnaut”.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Can-Com Arnaut” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru